

چربزبانان اغلب نیتی ناپاک در قلب می‌پرورانند.

www.mandegardaily.com

سال ششم شماره ۱۴۴۶ چهارشنبه ۱۰ جدی / دی ۱۳۹۳ ۹ ربیع الاول ۱۴۳۶ ۳۱ ستمبر ۲۰۱۴

نمایندگان مجلس:

نیروهای امنیتی خیزش مردمی
در دانگام را حمایت نکردند

صفحه ۶

وزارت مبارزه با مواد مخدر:
روزانه ۳۰۰ کیلو مواد مخدر
در کابل مصرف می‌شود

مسولان در وزارت مبارزه علیه مواد مخدر می‌گویند که در شهرهای بزرگ پولیس در خرید و فروش مواد مخدر دست دارد. کنفرانس یک روزه‌یی که از سوی وزارت مبارزه علیه مواد مخدر دیروز در کابل دایر شده بود پیرامون جلوگیری از فروش مواد مخدر تو سط پرچون فروشان در شهر کابل و همچنین بررسی عوامل افزایش معتادین در کشور بحث شد.

در جریان این کنفرانس، ابراهیم ازهر، معین وزارت مبارزه با مواد مخدر گفت: از سال ۲۰۰۱ میلادی به این سو گراف مصرف کننده‌های مواد مخدر در کشور بلند رفته است. وی گفت: «تا زمانی که موضوع مواد مخدر یک معضل ملی معرفی نشود؛ دولت افغانستان...»

ادامه صفحه ۶

برخی اعضای مجلس سنا خواستار

استعفای رییس جمهور و رییس اجرایی شدند

داوود اساس و عارف الله پشتون نیز از تاخیر در اعلام کابینه انتقاد کرده و بیان نمودند: اگر آقای غنی و عبدالله نمی‌توانند...

ادامه صفحه ۶

کنند و خود وارد عمل شوند». آقای جمشیدی تاکید ورزید: «تا زمانی که آقای غنی و عبدالله دو بدو نشینند، مساله معرفی کابینه حل نخواهد شد».

در همین حال، سناتوران به شدت از تاخیر در معرفی کابینه انتقاد کردند و حکومت وحدت ملی را ناکام خواندند.

همچنین، برخی سناتوران خواستار استعفای رییس جمهور و رییس اجرایی شدند.

میرحسین صادقی پروانی، حکومت را «حکومت ملی» خواند که به گفته او به وعده‌هایش عمل نتوانسته است.

برخی اعضای مجلس سنا می‌گویند که رییس جمهور و رییس اجرایی صلاحیت هیأت گزینش کابینه را صلب نکنند و خود وارد عمل شوند.

پس از ناکامی کمیسیون گزینش کابینه، رییس جمهور غنی و داکتر عبدالله هیأت دیگری را از دو تیم انتخاباتی موظف کرد که برای پیشنهاد نامزد وزرا کار کند؛ اما تاکنون این هیأت نیز نتوانسته روی فهرست کابینه را نهایی نموده و قناعت رییس جمهور را فراهم کند.

علی اکبر جمشیدی عضو مجلس سنا در پیوند به تاخیر اعلام کابینه گفت: «رییس جمهور و رییس اجرایی باید هیأت گزینش کابینه را صلب صلاحیت

فرستاده ویژه روسیه در امور افغانستان:
به افغانستان نیرو اعزام
نخواهیم کرد

دیپلمات بلندپایه روسیه در افغانستان گفت، مسکو قصد ندارد پس از آن که نیروهای بین‌المللی به مأموریت نظامی خود در افغانستان پایان دادند، به این کشور نیرو اعزام کند. ایساف روز یکشنبه رسماً به ۱۳ سال مأموریت نظامی خود در... ادامه صفحه ۶

رییس دانشگاه ننگرهار:

برخی گروه‌ها در دانشگاه ننگرهار بر ضد منافع کشور
فعالیت می‌کنند

فعالیت‌های گروه‌های مخالف مسلح دولت در دانشگاه ننگرهار افزایش یافته است. شماری از دانشجویان این دانشگاه با ابراز نگرانی گفته‌اند که حلقاتی که بیشتر با طالبان مسلح ارتباط دارند، محیط تحصیلی را برای آنان تنگ ساخته است. یک تن از دانشجویان دانشگاه ننگرهار که خواست نامش فاش نشود به رادیوی آزادی گفت، اکثر دانشجویان این دانشگاه از وضعیت حاکم سیاسی فعلی رنج می‌برند و این حالت بر روحیه تحصیلی‌شان تأثیرات منفی گذاشته است.

او گفت: دانشگاه ننگرهار از سال‌های قبل از مشکلات زیادی رنج می‌برد. دولت مرکزی به این دانشگاه بی‌توجه است.

در این حال، شماری از دانشجویان بدون ذکر نام‌شان گفته‌اند که شماری زیادی از گروه‌ها به دانشگاه‌ها

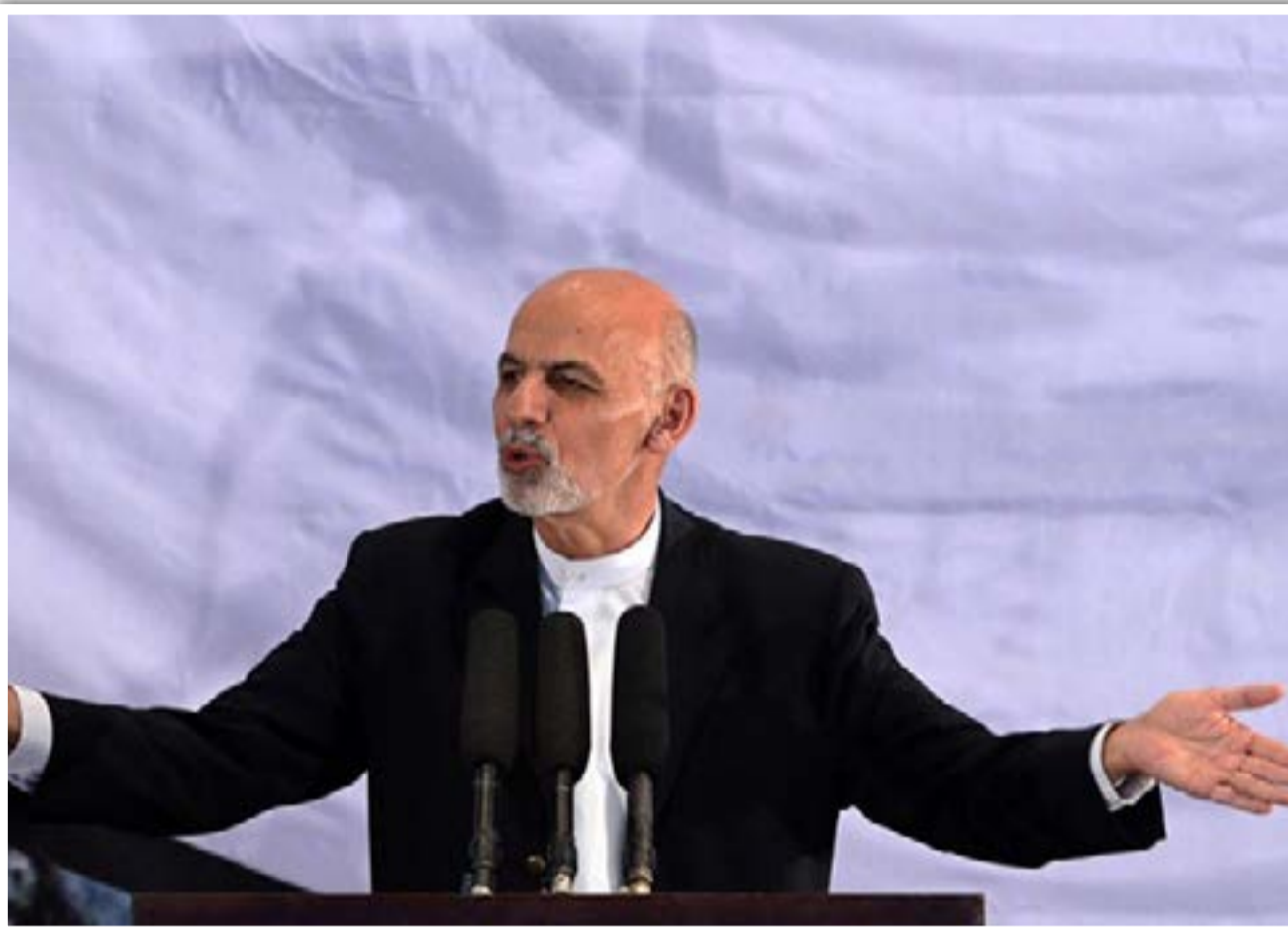
ادامه صفحه ۶

در برگ‌ها

رییس جمهوری
در حال
فروپاشیفریدمن، لوکاس
واقفانه
کار آمدی
بازار آزادابوالمعانی
بیدل
«فلسوف
زمان»افشای نقش ارتش
آلمان
در کشتار هدفمند
افغانستان

احمد عمران

رییس جمهوری در حال فروپاشی

سخن ماندگار انتظار خبرنگاران از دولت وحدت ملی

هنوز در افغانستان راه دسترسی به اطلاعات، سخت و ناهموار است. اگرچه محمداشرف غنی، رییس دولت وحدت ملی، اخیراً قانون حق دسترسی آزادانه به اطلاعات را امضا کرد؛ ولی بدیهیست که تا عملی شدن این قانون و بهره‌مندی رسانه‌ها و خبرنگاران از آن، راه پُرپیچ و خمی در پیش است. قانون حق دسترسی آزادانه به اطلاعات، در روی کاغذ به خبرنگارها اجازه می‌دهد تا اطلاعات و اخبار دولتی‌یی که انتشار آن‌ها به نفع عموم است را بی‌هیچ ممانعتی به‌دست بیاورند. اما اکنون در واقعیت امر خبرنگاران افغانستان هیچ امتیاز و مصونیت خاصی ندارند و هر مشکلی می‌تواند فعالیت خبررسانی آن‌ها را مختل سازد و این وضع همواره اعتماد به نفس و انگیزه کاری آن‌ها را کاهش داده است.

مصونیت شغلی خبرنگاران در کشور، یکی از بحث‌های مهم و حیاتی برای ادامه و بقای دموکراسی و آزادی بیان در کشور است. خبرنگاران بر بنیاد قانون باید در زمینه‌های مختلف کاری‌شان، از برخی مصونیت‌ها و امتیازات تعریف‌شده برخوردار باشند. اما در افغانستان همواره شکایت‌هایی از زبان خبرنگاران به گوش می‌رسد مبنی بر این‌که آن‌ها در راه اطلاع‌رسانی و آگاهی‌دهی به جامعه هیچ نوع مصونیت و تکیه‌گاهی ندارند.

خبرنگاران افغانستانی از مشکلات حقوقی و سیاسی‌یی که از رهگذر فعالیت‌های رسانه‌یی‌شان هر از گاهی دامن‌گیر آن‌ها می‌شود، به‌شدت شکوه دارند و می‌گویند هنوز هیچ چتر حمایتی واقعی‌یی برای حمایت از خبرنگاران در کشور شکل نگرفته و آن‌ها با هزار ترس و ناامیدی به کار خود ادامه می‌دهند.

این وضع بیابانگر آن است که دولت جدید افغانستان باید برای حمایت از اصحاب رسانه و خبرنگاران و مصونیت‌بخشی به آن‌ها، کارهای زیادی را سامان دهد؛ کارها و اقداماتی که به گرمی داشت جایگاه خبرنگارها در جامعه و توجه کافی به حفظ امنیت جسمی و روحی آن‌ها منتهی گردد.

خبرنگارها نیز مانند هر مأمور دیگر، نیاز به معاش کافی و برخوردار از بیمه تأمین اجتماعی و حق تقاعد دارند تا با اطمینان از آینده، بتوانند به رسالت خبررسانی‌شان ادامه دهند. اما اگر از امری به این مهمی هم بگذریم، تأمین امنیت جانی خبرنگاران، کوچک‌ترین حق آن‌ها بر حکومت است.

بر اساس آموزه‌های دینی و معنوی ما، جایگاه خبرنگاران، جایگاهی پیامبرگونه است و از این رهگذر باید از احترام و ارزش خاصی در جامعه برخوردار باشند. کار پیامبران همانا آگاه ساختن انسان‌ها و هدایت آن‌ها در مسیر درست بود و در این عصر و زمان که دوره پیامبری به سر رسیده، خبرنگاران متعهد و بااخلاق، به‌نحوی از انحراف رسالت آگاهی‌دهی به مردم و هدایت افکار عمومی در مسیر مطلوب را به عهده دارند.

بنابراین، هم خود خبرنگاران با ریاضت نفس و اخلاق، و هم مخاطبان آن‌ها که شامل مردم و مسوولین هستند، با تکریم حقوق مسلم خبرنگاران، باید به ارتقای جایگاه خبرنگاری کمک کنند. مسلماً در سایه چنین تلاشی، جامعه در مسیری درست رهنمون می‌گردد.

مشکلات و عرایض خبرنگاران بارها به دولت آقای کرزی ارایه شد، اما هیچ کدام ترتیب اثر نیافت و همه حرف‌ها پیرامون خبرنگاران در حد شعار باقی ماند. ولی اکنون با روی کار آمدن دولت وحدت ملی و احتمال تشکیل کابینه جدید در روزهای نزدیک، این انتظار به یأس بدل‌شده دوباره جان می‌گیرد که به اهمیت کار خبررسانی و سرنوشت خبرنگاران، نگاهی دوباره شود و همه ارکان دولت جدید (قوة مقتنه، اجرائیه و قضاییه) با تدوین، تصویب و اجرای قوانین جدید حمایتی از کار خبررسانی، بستری مطمئن برای برای رشد کمی و کیفی کار رسانه‌ها و خبرنگاران فراهم آورد.

همچنین انتظار می‌رود که دولت وحدت ملی، قانون حق دسترسی به اطلاعات را هرچه زودتر در مرحله عمل تطبیق سازد و خونی تازه به رگ‌های جامعه خبرنگاری افغانستان تزریق کند.

در مقابل، رسانه‌ها نیز باید محتوای کاری خود را در مسیر منافع و مصالح کشور تنظیم کنند و دولت را در تنظیم امور جامعه یاری رسانند.

سرانجام کاسه صبر عبدالله عبدالله رییس اجراییه دولت وحدت ملی نیز لبریز شد و در یک هشدار کم‌سابقه گفت که در صورت عدم تشکیل به‌موقع کابینه، مسایل پشت پرده را برملا خواهد کرد.

آقای عبدالله در دیدار با هیأت مجلس نمایندگان نیز به موارد جالبی اشاره کرده است. آقای عبدالله به اعضای مجلس نمایندگان که در قصر سپیدار با او دیدار داشته‌اند، گفته است که نامزدوزیران مربوط به ریاست اجراییه آماده معرفی‌اند، اما رییس‌جمهوری تا هنوز با تیم خود بر سر معرفی نامزدوزیران به توافق نرسیده است.

اشاره آقای عبدالله گویا در تأیید برخی شایعات مطرح می‌شود که از چند روز به این سو در فضای مجازی و برخی رسانه‌ها بازتاب یافته است. بر اساس این گفته‌ها، تیم آقای غنی به دو دسته تقسیم شده و هر یک خواهان سهم و نقش خود در کابینه آینده دولت وحدت ملی استند. به گفته برخی آگاهان، معاونان آقای غنی و نماینده ویژه ایشان در مسایل حکومت‌داری، خود عملاً در برابر رییس‌جمهوری قرار گرفته و تهدید کرده‌اند که در صورت عدم دادن سهم مشخص به آن‌ها در کابینه، در برابر تصمیم‌های رییس‌جمهوری قرار خواهند گرفت.

بحث اختلافات در درون تیم آقای غنی، البته از امروز و دیروز نیست. این اختلافات عمدتاً برمی‌گردد به زمان مبارزات انتخاباتی که آقای غنی برای دست یافتن به رای بیشتر، با شماری از کارت‌های رای‌دهی وارد معامله شد. از آن زمان تا به امروز گفته می‌شود که آقای غنی با وجود منش اقتدارمحورانه خود، موفق به ایجاد یک‌دسته‌گی و مهار قدرت‌های پیرامونی خود نشده است.

چنین وضعیتی بنا به ترکیب تیم آقای غنی، دور از انتظار هم نمی‌نمود. هرچند او این بار هم از هم‌نواپی و یک‌دسته‌گی میان اطرافیان خود با مباحث سخن گفته است، اما نوع حرکت‌ها و حاتم‌بخشی‌های بی‌رویه‌اش، همه نشانه‌های یک نوع هراس از افرادی‌ست که در اطراف وی تجمع کرده‌اند.

این همه در حالی‌ست که برخی از نزدیکان آقای غنی در مورد تأخیر کابینه، همواره طرف‌داکتر عبدالله را مقصر عنوان می‌کردند. این افراد می‌گفتند که آقای غنی به هیچ‌یک از اطرافیان خود اجازه دخالت در مسایل مربوط به رییس‌جمهوری را نمی‌دهد اما طرف‌داکتر عبدالله چنین نیست. به گفته این افراد، هر روز آقای عبدالله در اثر فشارهای اطرافیان خود مجبور به تغییر فهرست‌های توافق شده، می‌شود.

اما سرانجام تشتت رسوایی از بام افتاد و معلوم شد که این افراد مشکلات داخلی خود را به ریاست اجراییه نسبت می‌دهند.

از جانب دیگر، برخی نزدیکان آقای غنی در روزهای اخیر از فشارهای بیرونی نیز در مورد تشکیل کابینه در رسانه‌ها سخن گفته‌اند. هرچند این افراد به گونه مشخص نامی از هیچ کشوری نبرده‌اند، اما با توجه به سخنان اخیر آقای عبدالله معلوم می‌شود که آقای غنی تنها از جانب افراد تیمی خود تحت فشار قرار ندارد، بل بیگانه‌گان و کشورهای خارجی نیز در این مورد فشارهایی را بر او وارد می‌سازند.

بدون تردید وقتی به دیگران تعهد سپرده شود، این توقع نیز به وجود می‌آید که آن‌ها در ساختار سیاسی کشور خود را دخیل بدانند. این موضوع به صراحت نشان می‌دهد که آقای غنی از جانب کشورهای معینی تحت فشار مستقیم در رابطه با کابینه

قرار دارد.

پیش از این در هنگام سفر آقای غنی به پاکستان، شایعاتی مطرح شد مبنی بر این‌که یکی از محورهای اصلی گفت‌وگوهای اسلام‌آباد، بحث تشکیل کابینه بوده است. ولی این موضوع به دلیل بالا گرفتن مسایل صلح، در حاشیه قرار گرفت. اما حالا مشخص شده است که یکی از کشورهایایی که می‌تواند در مورد کابینه دیدگاه‌های خود را لحاظ کند، پاکستان است.

گفته می‌شود که آقای غنی در مورد تشکیل کابینه و تأمین منافع پاکستان، به رهبران این کشور تعهداتی سپرده است. حداقل در این مورد که در کابینه آینده سهم کمتری به افرادی داده شود که به ضدیت با پاکستان شهرت دارند. اگر این مسایل واقعاً وجود داشته باشد - که با توجه به وضعیتی که آقای غنی در روزهای اخیر از خود نشان می‌دهد، زیاد دور از واقعیت هم نمی‌تواند باشد - برای ادامه کار دولت وحدت ملی به شدت زیان‌بار تمام خواهد شد.

برای آقای غنی سخت است که با چالش‌هایی از این دست مقابله کند؛ زیرا او در تصمیم‌گیری‌های کلان، تنها نیست و فرد دیگری نیز به اندازه او در مسایل افغانستان دخالت دارد و این فرد داکتر عبدالله رییس اجراییه است. برای آقای غنی مشکل است که بتواند به‌صورت انفرادی تصمیم بگیرد و آن را به اجرا گذارد.

آقای غنی امتیاز حامد کرزی را ندارد که در همه حال فرد شماره‌یک به شمار می‌رفت. شاید دلیل به‌هم‌ریخته‌گی‌های اخیر آقای غنی هم با این مسأله رابطه داشته باشد که در اجرای بسیاری از برنامه‌های خود به بن‌بست خورده است.

روزنامه السفير - ایسنا

بهار روابط هند و اسرائیل؛ بازنده کیست؟

این روزها رژیم صهیونیستی به موفقیت‌هایش در هم‌سو کردن هند با خود و ممانعت از حمایت دهلی از اعراب افتخار می‌کند؛ گرچه بیشتر این موفقیت‌ها که از آن به عنوان «بهار روابط» دو طرف یاد می‌شود به مسائل اقتصادی و فن‌آوری‌های نوین برمی‌گردد اما تلاش‌های تل‌آویو در واقع زنگ خطری برای اعراب است که در طول سالیان متمادی در مجامع بین‌المللی هند را به عنوان یک همپیمان قابل اعتماد همراه خود داشتند.

در سایه موفقیت جریان‌های راست‌گرای هند در انتخابات پارلمانی اخیر این کشور که همواره به گرایش‌های ضداسلامی خود مشهور بوده‌اند، احتمال ایجاد یک همپیمانی ایدئولوژیک میان راست‌گرایان هند و جریان‌های راست‌گرای رژیم صهیونیستی افزایش یافته است. به ویژه اینکه به تازگی مسوولان رژیم صهیونیستی مدعی شده‌اند که احتمالاً ناریندرا مودی، نخست‌وزیر هند به دنبال تغییر سیاست سنتی این کشور در حمایت از مساله فلسطین در مجامع بین‌المللی است و قصد دارد سیاست حمایت از اسرائیل را در پیش بگیرد.

ناریندرا مودی، همسویی خود با رژیم صهیونیستی و یهودیان را به دلایل مختلفی پنهان نمی‌کند. وی به تازگی و به مناسبت «عید انوار» یهودیان پیام تبریکی را در صفحه شخصی خود در توییتر به زبان عبری برای یهودیان منتشر کرد. این اولین باری بود که رئیس‌جمهور یک کشور بزرگ آسیایی چنین تبریکی را به زبان عبری که در بردارنده پیامی خاص است، برای یهودیان ارسال می‌کند.

بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی هم در پاسخ به این پیام، در صفحه شخصی خود پیامی را به زبان هندی برای ناریندرا مودی گذاشت که این پیام نشان‌دهنده دوستی دوطرفه آنها و به نوعی نشان از آغاز یک بهار هندی-اسرائیلی است که نشان از تحولی بزرگ در روابط دو طرف است.

با وجود تفاوت‌های تاریخی، اقتصادی و جغرافیایی دو طرف، روابط دهلی-تل‌آویو اخیراً شکوفایی زیادی را شاهد بوده است. در واقع رژیم صهیونیستی هند را بازار خوبی برای فروش کالاهای خود و یک همپیمان جایگزین می‌داند و هند نیز به رژیم صهیونیستی به عنوان یک نمونه سرآمد در زمینه رشد و توسعه اقتصادی و فناوری می‌نگرد.

بدیهی است که حداقل از نظر رژیم صهیونیستی، بی‌طرف کردن هند به عنوان یکی از همپیمان‌های مهم اعراب، پیش از همپیمانی با آن، در نوع خود دستاوردی استراتژیک محسوب می‌شود. صهیونیست‌ها که برای پیشبرد نظریه «جنگ تمدن‌ها» علیه کشورهای عربی و اسلامی تلاش می‌کنند، به هند که درگیر نزاعی طولانی با پاکستان است به عنوان یک همپیمان استراتژیک می‌نگرند و سخن از مقابله با «تروریسم اسلامی» و «بمب اسلامی» به میان می‌آورند.

بنا بر نظر یکی از کارشناسان رژیم صهیونیستی، این رژیم در سایه حاکمیت راست‌گراها و به ویژه کابینه نتانیاهو، هند را یکی از مهمترین شرکای آینده خود می‌داند. پس از اینکه استراتژی اقتصادی نتانیاهو بر پایه گشایش بازارهای این رژیم به روی کشورهای

آمریکای جنوبی، هند، چین و ژاپن شکل گرفت، این رژیم هند را کشوری دارای اولویت ویژه می‌داند. به عقیده راست‌گرایان اسرائیل در سایه رشد جمعیت پیروان دین اسلام در اروپا و نزدیک شدن این اتحادیه به دشمنان اسرائیل، اروپایی‌ها دیگر شریک استراتژیکی برای تل‌آویو محسوب نمی‌شوند و آنها تلاش می‌کنند که جایگزینی برای این شریک دیرین خود بیابند.

به همین خاطر هم نتانیاهو تلاش می‌کند تکیه اصلی اقتصادی اسرائیل را از اروپا به بازارهای آسیا انتقال دهد. او معتقد است که این رژیم به اروپا آینده مشترکی ندارد و چاره‌ای ندارد جز اینکه در برابر فشارهای آنها و جریان‌های چپ‌گرای داخلی که به سمت آسیا برود. به طور کلی تحول در روابط هند - اسرائیل حاصل تلاش‌های دستگاه امنیتی و سیاسی این رژیم است که از طریق قراردادهای امنیتی، نظامی، کشاورزی و فناوری محقق شده است. به عنوان مثال تل‌آویو روابط خاصی را در زمینه کشاورزی با ایالت گجرات هند در زمانی که مودی فرماندار این ایالت بود پایه ریزی کرده و در سال ۲۰۰۶ میزبان وی در سرزمین‌های اشغالی بود. منابع آگاه می‌گویند که مودی از افزایش همکاری‌ها با اسرائیل در زمینه کشاورزی استقبال کرده و قصد دارد این روابط را در تمام زمینه‌ها افزایش دهد.

از زمانی که مودی، نخست‌وزیر هند شد، با افزایش همکاری‌های تل‌آویو و دهلی، سفرهای یوسی کوهین، مشاور امنیت ملی این رژیم به هند افزایش یافته است. وی در بیشتر این سفرها حامل پیام‌های نتانیاهو برای مودی است. همچنین دیدارهای مسوولان بلندپایه هند و رژیم صهیونیستی در سطح وزرای خارجه و اقتصاد بسیار افزایش یافته است.

روزنامه «ماکور ریتون» وابسته به راست‌گرایان اسرائیل، در تحلیل در این باره نوشت: نکته مثبت پیشرفت و افزایش روابط دو طرف تنها به حضور راست‌گراها در قدرت محدود نمی‌شود بلکه این مساله به پیشرفت و تغییر در جهان و بازارهای آن مربوط است.

ایهود کوهین، رئیس دفتر تجارت خارجی وزارت

اقتصاد رژیم صهیونیستی نیز در این باره می‌گوید: صادرات اسرائیل تغییر می‌کند البته این موضوع با صرف‌نظر از دعوای سیاسی و یا عوامل داخلی اتفاق می‌افتد چراکه چین و هند در حال حاضر بیش از ۲۰٪ کل تولید ناخالص جهان را در اختیار دارند. کشورهای اروپای غربی هم به دلیل عدم زاد و ولد با پیر شدن جمعیت مواجه هستند. در مقابل تا سال ۲۰۵۰ هند و چین نزدیک به نیمی از تولید ناخالص جهان را به دست خواهند گرفت و صادرات اسرائیل باید به سمت این کشورها و کشورهای آمریکای لاتین و قاره آفریقا سوق داده شود.

به طور کلی این اتفاق‌نظر وجود دارد که روابط دو سویه هند و اسرائیل بر سه پایه اصلی استوار است؛ الف- صادرات تولیدات نظامی و امنیتی؛ ارتش هند که یکی از بزرگترین ارتش‌های جهان است، یک بازار بسیار جذاب برای صنایع نظامی رژیم صهیونیستی محسوب می‌شود و علاوه بر انعقاد قراردادهای خرید هواپیماهای جاسوسی، قایق‌های گشتی، هواپیماهای بدون سرنشین و بهینه سازی تانک‌ها و جنگنده‌ها هند، دو ماه پیش دهلی قرارداد خرید هشت هزار موشک ضد زره «سبایک» و بیش از ۳۰۰ گلوله به قیمت تقریبی ۵۲۵ میلیون دلار را با رژیم صهیونیستی امضا کرد. هند موشک‌های این رژیم را به موشک‌های ساخت آمریکا ترجیح می‌دهد. هم‌چنین دو سال پیش رژیم صهیونیستی طی قراردادی بیش از ۳۰۰ میلیون دلار تجهیزات دستگاه‌های اطلاعاتی به هند فروخت.

ب- ستون دومی که روابط اقتصادی هند - اسرائیل بر آن استوار است، تکنولوژی کشاورزی است؛ این رژیم در هند، مدارس و مزارع آموزشی دایر کرده است. تل‌آویو به این مدارس و مزارع به چشم ترویج‌کننده استراتژی‌های خود در هند می‌نگرد. در زمینه تکنولوژی انرژی‌های تجدیدپذیر نیز بخش دیگری است که اسرائیل به طور گسترده در آن ورود کرده است.

ج- اما ستون سوم به مبارزه با تروریسم و تبادل اطلاعات محرمانه و جاسوسی میان دو طرف مربوط می‌شود که در ماه‌های اخیر رشد چشمگیری داشته است.

سخت‌ترین اخبار رسانه‌های چینی گزارشی دادند که دانشگاهی در شمال غرب این کشور مراسم کریسمس را ممنوع و اعلام کرده که این مراسم منجر به محروم شدن دانشجویان از سنت‌های کشور شده و دانشجویان را وادار می‌کند فیلم‌های تبلیغاتی خارجی‌ها را ببینند.

پاکستان حکم زندان طراح حمله تروریستی بمبئی را لغو کرد

یک دادگاه پاکستانی حکم زندان طراح حمله تروریستی بمبئی را لغو کرد؛ این اقدام احتمالاً تلاشی برای آزاد کردن او است.

به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس، امکان آزاد شدن زکی الرحمان لخوا، طراح حمله تروریستی در بمبئی اتفاقی شرم‌آور برای دولت پاکستان خواهد بود، چراکه این دولت متعهد شده تا در پی حمله خونین طالبان به مدرسه‌ای در پیشاور شرایط را بیش از گذشته برای شبه‌نظامیان دشوار کند.

این اتفاق همچنین امکان بروز درگیری سیاسی با هند را افزایش خواهد داد. دولت هند مدت‌هاست که اسلام‌آباد را به تساهل در برابر شبه‌نظامیان فعال در این کشور متهم می‌کند.

لخوا یکی از هفت مردی بود که به علت ارتباط داشتن با حمله تروریستی در بمبئی در سال ۲۰۰۸ متهم شد. در این حمله تروریستی ۱۶۶ تن کشته شدند.

این فرد همچنان در زندان است و دولت می‌تواند به تصمیم دادگاه بمبئی بر تعلیق حکم وی اعتراض کند. با این حال دولت هند بلافاصله این مساله را محکوم کرد و آن را «شدیدا آزاردهنده» خواند.

پیش از این در ۱۸ دسامبر قاضی یک دادگاه ضد تروریسم برای او قرار وثیقه تعیین کرد و گفت: شواهد کافی برای نگهداشتن لخوا در زندان وجود ندارد. با این حال دولت پاکستان سریعاً دستور بازداشت ۳۰ روزه لخوا را صادر کرد.

بنا به گفته دادستان پاکستان، دادگاه تجدیدنظری که لخوا در پی حکم بازداشت ۳۰ روزه‌اش درخواست برگزاری آن را کرده بوده نیز به ناکافی بودن شواهد رای داده است.

گفته می‌شود حکم دیگری قرار است برای لخوا در ۱۵ ژانویه صادر شود که اگر تا آن زمان وزارت کشور نتواند شواهد کافی علیه لخوا پیدا کند، حکم کنونی لغو می‌شود.

اخبار مربوط به آزادی لخوا، همه توجهات را به سیاست‌های پاکستان در قبال شبه‌نظامی‌گری معطوف کرده است چراکه این دولت متعهد شده بود تا در پی حمله پیشاور محدودیت‌های شدیدتری را علیه گروه‌های تروریستی در این کشور اعمال کند.

دولت هند مدت‌هاست که اتهاماتی را علیه «الشکر طیبه»، یک گروه تروریستی در پاکستان مطرح می‌کند. این گروه مسوول حمله تروریستی در بمبئی بود.

نیروی استراتژیک اتمی اولویت اصلی

ارتش روسیه در سال ۲۰۱۵ است

یکی از مقامات ارشد ارتش روسیه گفت، هم‌زمان با اینکه روسیه به تقویت و افزایش ظرفیت‌های نظامی‌اش ادامه می‌دهد، ارتش نیز بر ایجاد نیروی استراتژیک اتمی در سال ۲۰۱۵ میلادی متمرکز خواهد بود.

به گزارش خبرگزاری آسیا، والرئ گراسیمف، رییس ستاد مشترک ارتش روسیه گفت: البته شرایط و ایجاد نیروی استراتژیک اتمی در اولویت اصلی ما قرار دارد.

وی افزود: سه هنگ از نیروی استراتژیک موشکی با سیستم‌های جدید «یارس» و چهار فروند بمب‌افکن «Tu-۱۶۰» و «MS ۹۵-Tu» که ارتقا یافته و در سال ۲۰۱۴ میلادی وارد عملیات‌ها شدند، مجهز شده‌اند.

گراسیمف ادامه داد: به علاوه دو رادار پیشرفته در کالینینگراد و ایرکوتسک راه‌اندازی شده و در سال جاری میلادی، دو رادار دیگر در بارناول و نیسیسک به صورت آزمایشی و موقتی نصب و قرار است سال آتی میلادی وارد عملیات‌ها شوند.

رییس ستاد مشترک ارتش روسیه همچنین گفت: تمامی مسیرها و رویکردهای استراتژیک تحت کنترل هستند و ظرفیت نظامی ارتش روسیه ۱۳ برابر رشد داشته است.

وی افزود: نیروی دریایی روسیه در سال ۲۰۱۴ میلادی به نسبت سال گذشته ۱۰۵ بار بیشتر گشت‌زنی‌های دریایی انجام داده است. روسیه نهایتاً با احضار کشتی‌های جنگی در ۱۴۰ بندر حضور خود در تمامی مناطق اقیانوس‌های جهان را احیا می‌کند.

براساس بودجه دفاعی روسیه برای سال ۲۰۱۵ میلادی، بخش دفاعی ۳,۲۸۶ تریلیون روبل (۸۱ میلیارد دلار) دریافت می‌کند که هم‌تراز با ۴,۲ درصد تولید ناخالص داخلی است و نسبت به بودجه دفاعی سال ۲۰۱۴ میلادی ۸/۰ درصد افزایش یافته است.

رییس جمهور چین خواهان کنترل ایدئولوژیک دانشگاه‌ها شد

سخنرانی‌ها و برنامه‌های آموزشی به شدت توسط دولت این کشور کنترل می‌شود. ماه سپتامبر یک نشریه وابسته به حزب کمونیست چین نوشت که یکی از دانشگاه‌های مهم این کشور یعنی دانشگاه پکنینگ از دانشجویان و استادان خواسته تا با هرگونه انتقاد از حزب کمونیست، مقابله کند.

چندی پیش یک اقتصاددان لیبرال چینی که از منتقدان سرشناس حزب کمونیست بود، پس از آن که خواهان اصلاحات دموکراتیک در کشور شد، از دانشگاه پکنینگ اخراج شد.

همچنین اخیراً رسانه‌های چینی گزارشی دادند که دانشگاهی در شمال غرب این کشور مراسم کریسمس را ممنوع و اعلام کرده که این مراسم منجر به محروم شدن دانشجویان از سنت‌های کشور شده و دانشجویان را وادار می‌کند فیلم‌های تبلیغاتی خارجی‌ها را ببینند.

شی جین پینگ تاکید کرد: پردیس‌های دانشگاهی باید به پرورش و اجرای ارزش‌های بنیادین سوسیالیست در درس‌هایشان اقدام کنند. این در حالی است که هم‌اینک نیز دانشگاه‌های چین و

رییس جمهوری چین خواهان نظارت ایدئولوژیک به شکل گسترده‌تر بر موسسه‌های آموزش عالی و مطالعه مارکسیسم در دانشگاه‌های این کشور شد.

به گزارش خبرگزاری فرانسه، این اظهارات شی جین پینگ، رییس جمهوری چین نشان‌دهنده روش محافظه‌کارانه سیاسی وی بوده و هم‌زمان با افزایش کنترل بر رسانه‌ها، مخالفان و اینترنت در این کشور ابراز شده است.

حزب کمونیست چین اعلام کرده که به دنبال اصلاحات سیاسی نیست با این حال رییس جمهوری چین در سخنرانی اخیر خود تاکید کرد که دانشگاه‌های این کشور باید مسوولیت آموزش و پژوهش در زمینه گسترش مارکسیسم را به دوش بکشند.

وی از مقامات چینی خواست تا هدایت و رهبری حزب کمونیست در دانشگاه‌ها را تقویت کرده و به ارتقاء تلاش‌های سیاسی و ایدئولوژیک در دانشگاه‌ها بپردازند.

بخش دوم

فریدمن، لوکاس و افسانه

کار آمدی بازار آزاد

احمد سیف

بررسی فریدمن و شوارتز، بدیع و تازه نبود. مدت‌ها پیشتر ایروینگ فیشر معروف هم از همین زاویه از فدرال رزرو انتقاد کرده بود. اگرچه در این کتاب، فریدمن و شوارتز دربارهٔ خطرهای ناشی از نظام مالی فاقد نظارت مباحثی را مطرح می‌کنند، ولی نتیجه‌گیری کلی به این ختم می‌شود که معتقدند بانک مرکزی کشورها باید برای رشد معقول عرضه پول هدف‌گذاری کنند تا مشکلاتی شبیه به آنچه در طول بحران بزرگ پیش آمد، پیش نیاید. در سال ۱۹۶۷ فریدمن که به

تورم را تحمل کند، می‌توان با کاستن از مالیات یا افزایش هزینه‌های دولتی بی‌کاری را کاهش داد و این البته همان نکته‌ی بود که فریدمن رد کرده بود. برای این که دیدگاه فریدمن را به‌درستی مطرح کنم، باید اشاره کرد که از نظر فریدمن این «بده - بستان» ممکن است در کوتاه‌مدت وجود داشته باشد ولی در میان‌مدت و درازمدت چنین رابطه‌ی وجود ندارد. با این همه بد نیست اشاره کنم که در سال‌های دههٔ ۱۹۶۰ قرن گذشته، انتقادات فریدمن جدی گرفته نشد چون سیاست‌پردازی بر اساس

که سیاست‌های کینزی در کوتاه‌مدت اثری ندارد، بلکه با پیش کشیدن نرخ طبیعی بی‌کاری او مدعی شد که بازار آزاد می‌تواند تعادل را برقرار کند و رکود طولانی و پایدار اتفاق نمی‌افتد. در نتیجه به سیاست‌های کینزی نیازی نیست. هجده سال پس از کتاب «سرمایه‌داری و آزادی» فریدمن با همکاری همسرش کتاب «آزاد برای انتخاب» را منتشر کرد. این هم کتاب دیگری بود در تقبیح نقش اقتصادی دولت. این کتاب در جنوری ۱۹۸۰ منتشر شد و بسیار پرفروش بود و حداقل به ۱۷ زبان دیگر هم ترجمه شد. در این کتاب نهادها و سازمان‌های دولتی چون سازمان غذا و دارو، کمیسیون امنیت محصولات، کمیسیون بورس و اوراق بهادار سازمان حمایت از محیط زیست و سازمان ضد تراست وابسته به وزارت دادگستری زیر ضرب قرار گرفتند و ادعا شد که برای مثال سازمان غذا و دارو به صورت مانعی «در بدعت و نوآوری طبی و دارویی» عمل کرده است. تنها نظارتی که فریدمن می‌پذیرد، نظارتی است که عوامل اقتصادی خودشان اعمال می‌کنند و معتقد بود که اگر مغازه‌داری سر شما کلاه بگذارد، روشن است که شما به سراغ آن مغازه‌دار نخواهید رفت و به همین شیوه ادامه داد که سازنده‌گان دارو هم به شما داروهای خطرناک نخواهند فروخت، چون این شیوه کار درستی نیست. وقتی تعداد فروشنده‌گان زیادند، هیچ فروشنده‌ی نمی‌تواند سر مصرف‌کننده کلاه بگذارد. آنچه دربارهٔ ادعاهای فریدمن می‌توان گفت این است که اگرچه به‌وضوح از الگوی «رقابت کامل» استفاده نمی‌شود، ولی ادعاهای فریدمن تنها در چنین بازاری می‌تواند اتفاق بیفتد. حالا بماند که مقوله‌هایی چون اطلاعات پنهانی و «عقلانیت غیرعقلایی» در نوشته‌های فریدمن مغفول مانده و مورد بررسی قرار نمی‌گیرد. نتیجه‌گیری کلی کتاب فریدمن این بود که اخراج نظارت‌گران دولتی، کاستن از برنامه‌های رفاه اجتماعی، کاستن از مالیات ثروتمندان نه تنها سیاست اقتصادی منطقی است که از نظر اخلاقی هم مقبول است.

اهمیت فریدمن در این است که تأثیر چشم‌گیر دیدگاه‌هایش بر سیاست‌پردازان اقتصادی به امریکا محدود نماند. در انگلیس فریدمن با انستیتوت مسایل اقتصادی همکاری داشت و شماری از مشاوران ارشد مارگارت تاچر از پیروان عقیدتی فریدمن بودند که می‌توانم برای نمونه به کیث ژوزف و الن والترز اشاره کنم. بحث برانگیزترین بخش از زنده‌گی اکادمیک فریدمن به همکاری فکری و مشاوره‌ی او با آگوستینو پینوشه دیکتاتور شیلی مربوط می‌شود.

نظریات کینز مؤثر و مفید به نظر می‌آمد. در سال‌های دههٔ ۱۹۷۰ نه فقط شاهد درهم شکستن منحنی فیلیپس بودیم، بلکه با افزایش هم‌زمان تورم و بی‌کاری - یا تورم توأم با رکود - اقتصاد کینز هم به دست‌انداز افتاد و برای تخفیف تورم توأم با رکود، رهنمود و راه‌حلی نداشت. هرچه در دههٔ ۱۹۷۰ جلوتر می‌رویم، ناتوانی اقتصاد کینز آشکارتر می‌شود و به‌خصوص در انگلیس در دوران نخست‌وزیری جیمز کالاهان این چرخش علنی‌تر و مشهودتر شد. کالاهان در ۱۹۷۹ انتخابات سراسری را به مارگارت تاچر باخت و با روی کار آمدن دولت تاچر دورتازه‌ی از سیاست‌پردازی براساس اقتصاد ماقبل کینز آغاز می‌شود که باید در جای خویش مورد بررسی قرار بگیرد. نکته‌ی که گاه مغفول می‌ماند این است که اتفاقاً برخلاف تفسیر بعضی از مدافعان فریدمن، ادعای او این نبود

ریاست انجمن اقتصادی امریکا انتخاب شده بود، در یک سخن‌رانی ایدهٔ «نرخ طبیعی بی‌کاری» را مطرح کرد. منظور فریدمن این بود که در هر مقطعی بخشی از نیروی کار نمی‌تواند شاغل باشد و اگر دولت بکوشد تا با کاستن از مالیات‌ها و یا افزودن بر هزینه‌های عمومی نرخ واقعی بی‌کاری از نرخ طبیعی کم‌تر شود چنین کاری نه‌تنها در میان‌مدت و در درازمدت ناممکن است، که پی‌آمدش افزایش تورم خواهد بود که از جمله موجب افزایش نرخ واقعی بی‌کاری خواهد شد. اشاره کنم که پس از نشر مقالهٔ معروف بیل فیلیپس - استاد مدرسهٔ اقتصاد لندن - دربارهٔ رابطهٔ بین تغییر در نرخ پولی مزد و نرخ بی‌کاری بسیاری از اقتصاددانان پیرو کینز متقاعد شده بودند که بین نرخ تورم و نرخ بی‌کاری یک «بده - بستان» وجود دارد. پی‌آمدش در سیاست‌پردازی اقتصادی این بود که اگر دولت اندکی

آیا کمپیوتر

برای چشم مضر است؟

هیچ مدرک علمی‌ی مبنی بر این‌که کمپیوتر برای چشم ضرر داشته باشد، وجود ندارد. هرچند که بعد از رایج شدن این وسایل شکایات از خسته‌گی و ناراحتی چشمی باعث افزایش نگرانی افراد نسبت به این وسایل شده است. آزمایش‌های گسترده‌ی که در این زمینه صورت گرفته است، نشان می‌دهد که تابش‌های الکتریکی (مثل اشعهٔ ایکس) یا پرتوهای دیگر مانند ماورای بنفش در شرایط معمولی ضرری به چشم نمی‌رساند. در واقع میزان اشعهٔ UV که از کمپیوتر و تلویزیون ایجاد می‌شود بسیار اندک است و به حدی کم است که نمی‌تواند به چشم فرد، حتا اگر تمام عمر از این دستگاه‌ها استفاده کند، صدمه بزند.

آیا این خسته‌گی چشمی به کمپیوتر و تلویزیون ارتباط دارد؟

بلی، بسیاری از علائم از جمله تحریک (قرمزی، خسته‌گی چشم، آبریزش)، خسته‌گی (سنگینی پلک و سر) و اشکال در واضح دیدن تصاویر (فوکوس کردن) ممکن است با استفادهٔ طولانی از این وسایل ایجاد شود. سردرد، اسپاسم های عضلانی و کمردرد هم ممکن است ایجاد شود. خوش‌بختانه این شکایات اکثراً با تغییرات جزئی در محیط کار و عوض کردن عینک رفع می‌شود. اگرچه خسته‌گی‌های چشمی باعث آزار می‌شوند، ولی خطری ندارند و دلیل استفاده نکردن از چشم و این وسایل نمی‌شود. در این مورد چشم‌پزشک می‌تواند با تنظیم نمرهٔ عینک به افراد کمک کند.

چه‌گونه می‌توان از خسته‌گی‌های چشمی جلوگیری کرد؟

بیشتر آن‌ها که مدت زیادی را صرف کار کردن با کمپیوتر می‌کنند، ترجیح می‌دهند مناظر دورتر را از فاصلهٔ معمولی نگاه کنند. صفحهٔ کمپیوتر بهتر است برای استفاده‌کننده کمی پایین‌تر از سطح چشم‌ها قرار بگیرد. مطالب بایستی طوری در دسترس باشند که استفاده‌کننده مجبور به خم شدن و حرکات زیاد سر و چشم‌ها نباشد. روشنایی بایستی طوری تنظیم شود که درخشنده‌گی و تابش صفحهٔ کمپیوتر و انعکاس نور آن به حداقل برسد. در بعضی موارد، میزان روشنایی استاندارد در دفتر کار طوری است که به راحتی می‌توان از کمپیوتر استفاده کرد. اگر اصلاح و تغییرات در روشنایی محل کار عملی نباشد، می‌توان از شبکه‌های حفاظتی و فیلترهای مخصوص استفاده کرد.

صفحهٔ کمپیوتر معمولاً گرد و خاک را به خود جذب می‌کند، بهتر است هر از چندگاهی با یک پارچهٔ ضد استاتیک (ضد الکتریسیته ساکن) سطح آن را تمیز کرد تا تصاویر واضح دیده شوند.

استراحت‌های کوتاه در فواصل معین مهم است. معمولاً اشخاصی که برای مدت طولانی از کمپیوتر استفاده می‌کنند، از تحرک اندکی برخوردارند و برای مدتی بدن، سر و گردن و چشم‌های‌شان بی‌حرکت می‌ماند و این امر باعث خسته‌گی می‌شود. پلک زدن زیاد باعث خیس شدن چشم‌ها شده و مانع از خشکی چشم می‌شود.

اشخاصی که از کمپیوتر استفاده می‌کنند، باید چه نکاتی را رعایت کنند؟

صفحهٔ کمپیوتر بایستی در فاصلهٔ مناسبی از چشم قرار بگیرد، از آنجایی که این فاصله ممکن است دورتر از فاصلهٔ مطالعه باشد، بایستی از عینک ضروری استفاده شود. رعایت این امر به خصوص برای افرادی که از عینک‌های دوکانونی و چند کانونی و یا عینک مطالعه استفاده می‌کنند، ضروری است. این بدان معناست که افرادی که عینک ندارند، ممکن است مجبور شوند از لنزهای اصلاح‌کننده برای این کار استفاده کنند. چشم‌پزشک می‌تواند عینک مناسب را برای شما تجویز کند. شما بایستی با توضیح بیشتر در مورد محل کار و جزئیات کار، به چشم‌پزشک خود کمک کنید تا عینک مناسب را تجویز کند.

عبدالرشید فکرت بخشی

بخش دوم

رودولف اوتو عرفان مشاهده وحدت را دارای سه مرحله می‌داند:

در مرحله نخست، عارف وحدت طبیعت را درک می‌کند. پدیده‌های طبیعی هرکدام با دیگری و با عارف یکی می‌شوند. اشیا شفاف، درخشنده و مرئی می‌گردند و زمان می‌ایستد. متعلق تجربه در این مرحله، طبیعت است، اما طبیعت تبدیل صورت یافته، بی‌زمان و به نحو مرموزی یگانه.

متعلق تجربه در مرحله دوم، تنها طبیعت نیست، بلکه قدرت و نیروی نهفته در ورای آن است که مقوم آن می‌باشد و خود را از طریق آن می‌نمایاند: واحدی که در پس پرده کثیر است.

در مرحله سوم، طبیعت حذف شده از صحنه بیرون می‌رود و عارف، واحد بدون کثیر را مشاهده می‌کند که هیچ اختلاف و کثرتی هرگز در آن راه نمی‌یابد. [۳: ۱۷۱]

این سه مرحله دقیقاً همان سه نوع رابطه با حقیقت غایی جهان است، یعنی رابطه «من+او»، «من+تو» و «من+من»؛ کما این که در نوع اول رابطه‌ی غایبانه میان شخص و حقیقت غایی وجود دارد. نوع دوم «من+تو»، با حضور مستقیم و بلاواسطه شخص تجربه‌گر با متعلق تجربه همراه است، اما توأم با دوگانگی میان شخص تجربه‌گر و متعلق تجربه؛ نوع سوم «من+من» که اوج تعلق عارف با خدا است توأم با حضور مستقیم، بلاواسطه و نوعی احساس یگانگی با وحدت مطلقه است که اوتو از دو نوع اخیر به عنوان تجربه عرفانی نام می‌برد. [۴: ۳۵]

به هر روی، زمان گاهی در نقطه‌ی تراکم می‌کند و کل زمان در جزئی از خودش یعنی «آن»هایی از زمان، بازنموده می‌شود در این لحظات است که دیگر دی و فردایی وجود ندارد و سیر و سلوک در رفته و حال، در همین «اکنون» شکل می‌گیرد چنان‌که دکتر سید حسن اخلاق در مقایسه شیخ اشراق و نیچه می‌نویسد:

در نگاه سهروردی و نیچه به گونه‌ی رازآمیز فرد با هستی یگانگی می‌یابد و لحظه با جاودانه‌گی پیوند می‌خورد [...] در نگاه این دو فیلسوف به زمان، نگاه وجودی غالب است، یعنی زمان از کمیت به کیفیت تغییر می‌یابد و بیش از آن که مقدار حرکت وضعی فلک باشد، مقدار وجودی یک موجود می‌گردد. زمان تاریخی نیز در هر دو دید، بیشتر دایره‌ی است تا خطی. [۲: ۱۰۴]

با این توجیه، نسبت انسان با زمان متفاوت از نسبت سایر اشیا با زمان است و ظفرمندی انسان بر زمان، نسبت انسان را با زمان متفاوت از نسبت سایر پدیده‌ها با زمان قرار داده است. انسان بیشتر زمان را تابع «من» انسانی‌اش می‌خواهد و وارسته‌گی از زمان را اوج آزاده‌گی انسانی می‌بیند اما سایر پدیده‌ها این‌گونه نیستند کما این که سید حسن اخلاق به نقل از هایدگر می‌نویسد:

هایدگر جهت سخن گفتن از انسان، از «دازین» استفاده می‌کند. نسبت انسان با وجود و زمان، متفاوت از نسبت شی با آن‌هاست. شی نسبت بیرونی با زمان دارد زیرا در زمان است. نسبتش با زمان، نسبت حرکت کردن از یک «اکنون» به اکنون دیگر است و لذا در هر لحظه مفروض، گذشته‌اش دیگر نیست و آینده آن «نه-هنوز» است. ولی انسان، محدود به اکنون است و حاصل زمان می‌باشد. دازین، درون زمان نیست، سرچشمه زمان است. زمان، برون‌بوده‌گی هستنده‌ی است که به وجود خود می‌اندیشد. [۲: ۱۳۸]

با این توضیح، می‌توان میان نگاه بیدل و هایدگر به زمان، نشانه‌گذاری تطبیقی کرد، هرچند مبانی هر دو نگاه، متفاوت از هم اند.

بیدل گذشته و آینده زمان را همواره معدوم می‌بیند و تنها بر «امروز» گذرنده به منزله بازنمود واقعی زمان تأکید دارد. حضرت بیدل به از دست‌دهی «اکنون» در اثر دی‌پرستی، با چشم حسرت می‌بیند و آن را شبیه به عدم ریختن بضاعت وجود می‌پندارد.

آتش فکر قیامت در قفسا افتاده است صد هزار امروز دی گردید و دی فردا نشد

ماندن در هاله زمان رفته، توجه نکردن به امروز و نرسیدن به فردا را می‌توان نبود عنصر آینده و گذشته در زمان، توصیف کرد کما این که، آتش فکر قیامت نیز افتاده در قفاس و رستخیز هم نه در آینده که در عقب ما قرار دارد. آینده‌ی وجود ندارد و «امروز» پلی برای رسیدن به فردا نیست بلکه پیش‌رفتنی رو به قفا، یا به تعبیر دکتر شریعتی «رفتن پس پسکی رو به جلو» است.

ابوالمعانی بیدل «فیلسوف زمان»

– دست‌یاب می‌گردد.

در این زمینه علی فروغی نگاه کمی به زمان را چنین شرح می‌دهد:

به عبارت دیگر وقتی که یک شبانه‌روز می‌گوییم، تصور ما از این مدت مقرون است با تصور مقارنه خورشید با نقاط مختلف یک دایره آسمانی. پس در واقع ابعادی را و مقارنه چیزی را با آن ابعاد در نظر آورده‌ایم و از این‌روست که زمان یک شبانه‌روز را کمیت می‌دانیم. مثال دیگر وقتی که یک ساعت می‌گوییم، آیا جز این است که مثلاً در نظر می‌گیریم عقربک ساعت را که مقارن فلان نقطه از صفحه ساعت باشد، سپس مقارن نقطه دیگر شود، یعنی بعدی را در ذهن می‌گیریم که عقربک در مدت معینی آن را می‌پیماید و چون بعد کمیت است، پس زمان هم به این اعتبار کمیت است و همین زمان است که در امور زنده‌گانی و معاشرت با مردم منظور نظر است. [۵: ۶۹۹-۷۰۰]

بنابراین، زمان با ابعاد در نظر گرفته می‌شود و از آن‌جایی که بعد امری کمی است، زمان نیز به تبع آن، امری کمی تصور می‌شود درحالی که زمان کیفیتی است نفسانی و نباید با کمیات اشتباه گرفته شود.

نگاه کیفی به زمان، با توجه به استمرار حالات نفسانی است کما این که انسان احوال نفسی خودش را پیوسته و مستمر می‌یابد و بدون مقارنه آن با بعد مشخصی، به نوشونده‌گی مداوم و جاری این حالات متفطن می‌شود که حالی از احوال درونی است:

این جریان دایمی احوال درونی شما، هم حقیقت زمان است و هم حقیقت نفس شماست، زیرا علم انسان بر وجود خود جز ادراک این احوال چیزی نیست [...] اما احوال مختلف‌اند و هیچ حالی به حال ماقبل و حال مابعد مشابهت ندارد، زیرا جمیع حالات در نفس اختران می‌یابند و هر حالتی از احوال نفس همانا کل نفس است و همه احوال گذشته را در بر و احوال آینده را زیر سر دارد و وجود مستمر به واسطه استمرار، دایماً رو به افزایش می‌رود، پس ممکن نیست حالت فعلی با حالت پیشین یا پسین یکسان باشد. [۵: ۷۰۰-۷۰۱]

با این توضیح، برگسن زمان را کیفیتی نفسانی می‌داند و با تأکید بر نایکسانی احوال نفسی، بر جریان بی‌وقفه زمان پای می‌فشارد و حال را متفاوت از گذشته و آینده می‌بیند. در این میان، ابوالمعانی بیدل نیز تأکید دارد که خاستگاه ماضی و مستقبل همان حال ماست و اگر امروز را واشکافیم، به گذشته و آینده می‌توان راه یافت.

فیلسوفی به راست‌قامتی و بلندی مقام او ظهور نکرده است او که با هر اقلیتوس (۵۴۰-۴۸۰ ق م) سازگاری بیشتری دارد و با فلوطین (۲۰۵-۲۷۰ م) و فیلسوفان اشراقی ما همگون‌تر می‌اندیشد، معتقد است که تفتن و درون‌نگری به هیچ‌وجه با تعقل و خردورزی ناسازگار نیست بلکه می‌توان این دو را در عرض هم در نظر گرفت. [۵: ۶۹۷]

برگسن در باب خودآگاهی انسان، مکث و تأمل بیشتری داشته و روزنه جدیدی باز کرده است. برگسن نگاه کمی به امورات کیفی را منشای بسیاری از خطاها و اوهام می‌پندارد و معتقد است که زمان امری کیفی است و کیفیات، زیادت و نقصان را نمی‌پذیرند، چه زیادت و نقصان در ذوات قابل فرض‌اند و در کیفیات می‌توان از شدت و ضعف سخن گفت کما این که علی فروغی می‌نویسد:

تصور کمیت همواره با تصور بعد و مکان مقرون است زیرا بعد است که با بعد دیگر نسبت برابری یا بزرگی و خردی دارد و هر چیزی را هم که با چیز دیگر از جهت مقدار بسنجند، به اعتبار بعدی است که آن‌ها حایز می‌باشند و روشن است که هر چه بعدی ندارد مقدار و کمیت ندارد. اما احوال نفس از هر قسم که باشد با بعد و مکان در آن مناسبتی دیده نمی‌شود؛ مثلاً دردهایی که نفس احساس می‌کند یا لذت و شادی که از زیبایی‌ها درمی‌یابد یا مهر و کینی که می‌ورزد یا مدرکاتی که برای او دست می‌دهد یا ارادتی که می‌نماید، البته قوت و ضعف و شدت و خفت دارد اما مقدار و کمیت ندارد. [۵: ۶۹۸]

با این مقدمه در پی آنیم تا نشان دهیم که زمان نیز امری کیفی و از احوال نفس است و نباید آن را با واحدهای کمی سنجید؛ زیرا نفس، دارای احوال متنوع و گوناگون است که تعدد و کمیت را نمی‌پذیرد.

از سویی هم، گاهی تعاقب و پیوسته‌گی کیفیاتی که در مرور زمان واقع شده‌اند، باعث می‌شود که تفکیک میان کیفیت و کمیت دشوار یاب و اشتباه شود چنان‌که نگاه‌ها به زمان همواره با چنین اشتباهی همراه بوده است.

برگسن از دو نوع نگاه به زمان سخن می‌گوید؛ یکی نگاه رایج و متداول که بیشتر زمان را مقرون با بعد مشخصی می‌بیند و با این وصف، زمان در لباس کمیت عرض وجود می‌نماید، اما نگاه دیگر همانا نگرشی کیفی به زمان است که بیشتر با تفتن و خودآگاهی – فارغ از در نظر داشت آن با بعد و اشیا مادی مشخصی

هرچه پیش آمد همان رو بر قفا کردیم سیر یک قلم دی داشتیم امروز ما فردا نداشت و یا:

همه ماضی است کجا حال و کدام استقبال دیده هر سو نگرود رو به قفسا می‌بیند

بنابراین، انسان در پی نیل به آینده که فردا سمبول مجسم آن است، بضاعت امروزش را در رودخانه دیروز می‌ریزد و با این حساب، سعی در راه آینده، گذشته کردن امروز را با خود به همراه دارد و در نهایت، انسان نامشعر و ناآگاهانه، هستنده‌گی‌اش را در کار چیزی می‌دارد که دست‌نیافتنی و ناآمدنی است. در این میان، ناپیدایی فردا مزیت بزرگی هم دارد و آن رفتن به ذوق جست‌وجو از خود تا به ابد است این‌که فردا بی‌نشان، نیامدنی و تحقق‌ناپذیر است و برای نیل به این امر دست‌نیافتنی، بایست تا ابدیت پیش رفت و تا نارسیدن‌ها بال گشود و در نهایت، همچون فردا ابدی شد.

به ذوق جست‌وجو می‌باید از خود تا ابد رفتن هزار امروز و فردای دی شد و فردا نشد پیدا

حضور دست‌نیافتنی و همیشه‌گی فردا، تکاپوگران فردا را نیز دست‌نیافتنی و جاودانه می‌سازد و این واقعیتی است که آرمان ابدیت‌خواهی انسان را بی‌پاسخ نمی‌گذارد و انسان در پی رسیدن به فردا، نیاز فطری و جاودانه‌اش را با جاودانه‌گی متعلق نیاز، مشبوع می‌کند و بودن در پی فردای دست‌نیافتنی، پاسخی برای نیازهای مشبوع‌نشده‌ی انسان قرار می‌گیرد.

زمان و حرکت
در میان حکمای غرب یکی هم برگسن (۱۸۵۹م-۱۹۴۱م) است، فیلسوفی که وی را از بزرگترین حکمای زمانش خوانده‌اند چنان‌که برخی‌ها گفته‌اند: در فرانسه بعد از دکارت (۱۵۹۶م-۱۶۵۰م) و در سراسر اروپا بعد از کانت (۱۷۲۴م-۱۸۰۴م)،

نمایندگان مجلس:

نیروهای امنیتی خیزش مردمی در دانگام را حمایت نکردند

ناجیه نوری

اگر دکتر غنی به جای رفتن به هرات به دانگام می‌رفت و مردم را روحیه می‌داد، خیزش‌های مردمی این ولسوالی ناکام نمی‌شد.

یک عضو مجلس ضمن این‌که درگیری در ولسوالی دانگام کنتر را ناشی از خیزش‌های مردمی بر ضد طالبان عنوان می‌کند می‌گوید، دلیل نرفتن دکتر غنی به دانگام امضای قرار داد شیرمحمد کریمی سرپرست وزارت دفاع با پاکستان بود.

او می‌گوید، خاموشی و عدم موضع‌گیری حکومت و شخص رییس‌جمهور در برابر ریختن خون مردم دانگام توسط پاکستانی‌ها، به دلیل امضای قراردادی است که میان پاکستان و رییس ستاد ارتش وزارت دفاع انجام شده است.

به گفته وی، ریاست امنیت ملی مردم دانگام را تشویق کرد تا حملات و خیزش‌هایی را بر ضد طالبان و کسانی که از آن‌طرف مرز آمده بودند، راه‌اندازی کنند؛ اما اکنون مردم را در وسط راه تنها گذاشته و آنان را حمایت نمی‌کند.

در همین حال، نمایندگان ولایت کنتر می‌گویند، بعضی‌ها که می‌خواستند خود را مطرح کنند، مردم دانگام را به درگیری تشویق کردند، اما متأسفانه این خیزش‌ها حمایت نشد و جنگ باعث کشته و آواره شدن مردم گردید.

در چهاردهم دسمبر صدها نفر از شورشیان به روستاهای ولسوالی دانگام در ولایت شرقی کنتر حمله کردند و نیروهای دولتی هنوز موفق نشده اند شورشیان را از محل بیرون کنند.

درگیری در کنتر ناشی از خیزش‌های مردمی است شکیبا هاشمی عضو کمیسیون دفاعی مجلس نمایندگان درگیری در ولسوالی دانگام ولایت کنتر را خیزش‌های مردمی خوانده گفت، چون مردم دانگام از آزار و اذیت ای اس ای پاکستان و طالبان به تنگ آمده بودند، بنابراین دست به خیزش مردمی زدند.

او می‌گوید، ریاست امنیت ملی مردم را برای خیزش علیه طالبان و کسانی که از آن طرف مرز آمده بودند، تشویق کردند؛ اما زمانیکه درگیری

برخی اعضای مجلس سنا...

مشکلات شان را حل کنند و کابینه را معرفی کنند باید «شرافت مندا نه استعفا دهند»، تا مردم خود در جست‌وجوی راه حل برآیند.

محمدعلم ایزدیار معاون اول مجلس سنا هم با تاکید گفت: عدم معرفی کابینه کشور را با مشکلات متعدد امنیتی، سیاسی، اقتصادی و اجتماعی روبرو کرده است.

آقای ایزدیار افزود: «از تشکیل حکومت ۳ ماه

روزانه ۳۰۰ کیلو مواد...

از این چالش بزرگ بیرون نخواهد شد. آقای ازهر تصریح کرد: مواد مخدر یک موضوع مشترک در بین کشورهای جهان می‌باشد که این پدیده تأثیرات منفی بالای زندگی مردم گذاشته است. وی افزود: «شنیده می‌شود که پولیس در شهرها و حوزه‌های بزرگ کشور در خرید و فروش مواد مخدر دست دارد و ما از مقامات وزارت داخله می‌خواهیم که در این بخش وضاحت بدهد و در امر مبارزه علیه مواد مخدر با ما همکاری نمایند».

آقای ازهر افزود: در شهر کابل ۳۰۰ هزار معتاد در می‌باشند که این معتادین روزانه ۳۰۰ کیلو مواد مخدر مصرف می‌کنند.

او گفت که سالانه ۶۸ میلیارد دلار از مفاد مواد مخدر مافیاهای داخلی و خارجی سود می‌برند.

آغاز شد، مردم را تنها گذاشتند.

بانو هاشمی تاکید کرد، خیزش‌های مردمی دانگام نه تنها حمایت ریاست امنیت ملی را ندارند، بل حمایت اردوی ملی و پولیس ملی را نیز ندارند.

او گفت، براساس قرارداد امنیتی که با امریکا و ناتو بسته‌ایم، این کشورها باید افغانستان را در این شرایط حمایت می‌کردند؛ اما متأسفانه نیروهای خارجی هم از مسوولیت شانه خالی کرده و مردم دانگام را حمایت نکردند.

وی افزود، نیروهای ناتو تعهد کرده بودند که در امر مبارزه با تروریسم افغانستان را حمایت خواهند کرد؛ اما در عمل چنین نیست و درگیری کنتر را مشکل میان افغانستان و پاکستان عنوان می‌کنند که باید خود این کشورها آن را حل کنند.

در همین حال، حاجی سخی نماینده مردم کنتر در مجلس نمایندگان می‌گوید، بعضی از بزرگان قومی که می‌خواستند خود را مطرح کنند، مردم را به درگیری تشویق کردند، اما متأسفانه این خیزش‌ها حمایت نشد و جنگ باعث کشته شدن و آواره شدن مردم گردید.

او تاکید کرد، هرچند نیروهای امنیتی در این جنگ مردم را حمایت کردند، اما شدت جنگ بسیار است و به دلیل شدت جنگ بسیاری از مردم آواره شدند.

قرار شیر محمد کریمی با پاکستان

شکیبا هاشمی نماینده مجلس می‌گوید که به دلیل قراردادی که میان شیرمحمد کریمی و پاکستان به امضاء رسیده است، اشرف غنی به دانگام نرفت و به هرات رفت.

وی می‌افزاید، خاموشی و عدم موضع‌گیری حکومت و شخص رییس‌جمهور در برابر ریختن خون مردم دانگام توسط پاکستانی‌ها، به دلیل امضا قراردادی است که میان پاکستان و سرپرست وزارت دفاع انجام شده است.

او گفت، شیرمحمد کریمی در سفری که به پاکستان داشت، قراردادی را با پاکستانی‌ها امضاء کرد که از جانب افغانستان هیچ تهدیدی متوجه پاکستان نخواهد بود، در حالیکه تهدید از ناحیه پاکستان متوجه افغانستان است و این تعهد را باید

گذشت؛ اما کابینه معرفی نشد؛ این وضعیت اثرات ناگواری را روی ابعاد مختلف نظام بر جا گذاشته است. ما جدا خواهش می‌کنیم که حکومت باید هرچه زودتر افراد شایسته، متعهد، مسلکی و دلسوز را در کابینه معرفی کند».

او تاکید ورزید: «سرپرستی تجربه ناکام بوده و ادامه این وضعیت باور مردم را نسبت به حکومت بیشتر از این کم می‌سازد».

این در حالی است که روز دوشنبه هیأتی از مجلس نمایندگان نیز در پیوند به نگرانی عدم معرفی

به گفته ازهر، موجودیت مواد مخدر در کشور به یک فاجعه تبدیل شده و در میان هر ۲۹ افغان یک نفر از آنها معتاد است که این رقم روز به روز بالا می‌رود. عبدالصیر سرور، معین وزارت صحت عامه کشور از نبود امکانات برای تداوی معتادین خبر داده و گفت که در کشور بیش از یک و نیم میلیون معتاد وجود دارد که سالانه برای هر معتاد در طول یک سال ۱ دالر بودجه داریم که این مبلغ برای هیچ معتادی کفایت نمی‌کند و بودجه ملی ما بسته نیست.

آقای سرور خواستار اعدام فروشندگان و تولید کنندگان مواد مخدر شد که از سوی نیروهای پولیس بازداشت شده و جرم شان ثابت شده است.

وی در این زمینه گفت: «ما از مسوولین و مقامات ذیصلاح می‌خواهیم که فروشندگان و تولید کنندگان مواد مخدر را که از سوی نیروهای پولیس بازداشت شده را اعدام کنند و کسانی که دست

برخی گروه‌ها در دانشگاه...

بزرگراه کابل - ننگرهار را مسدود میکنند.

این انتقادات و نگرانی‌ها زمانی بیشتر گردید که حدود یک ماه قبل دانشجویان همین دانشگاه با بیرق‌های سفید، سیاه و سبز تظاهرات کردند و دانشجویان دیگر را نیز مجبور ساختند تا آنان را همراهی کنند.

طاهر عنایت سرپرست دانشگاه ننگرهار می‌گوید هرچند تلاش شده است تا جلو فعالیت همچو گروه‌ها گرفته شود، اما هنوز هم به گفته او برخی از گروه‌ها وجود دارد که در دانشگاه ننگرهار برضد منافع کشور فعالیت می‌کنند.

او گفت: «قبل مشکلات بین اداره و دانشجویان وجود داشت که اداره چندان توجهی به دانشجویان نمی‌کرد و فعلاً من اطمینان میدهم که فضای دانشگاه به مراتب بهتر شده و دانشجویانی که در سابق به خاطر فعالیت در یکی از تنظیم‌ها و یا سازمان‌ها دست به تظاهرات می‌زدند و راه‌ها را مسدود می‌کردند که سبب آزار و اذیت مردم می‌شدند، فعلاً کار تربیوی برای‌شان جریان دارد و در آینده‌های بسیار نزدیک این فرهنگ کهنه به کلی از بین برود.»

از سوی دیگر، مقامات وزارت تحصیلات عالی افغانستان می‌گویند که در این زمینه شکایاتی به آنان نرسیده که نشان دهنده فعالیت‌هایی بر ضد منافع کشور باشد.

عبدالعظیم نوربخش سخنگوی این وزارت گفت، وزارت تحصیلات عالی به هیچ گروه و فردی اجازه همچو فعالیت‌ها را در دانشگاه‌ها نخواهد داد.

هرچند برغیر سیاسی ساختن دانشگاه‌ها از سوی حکومت افغانستان تاکید صورت گرفته اما گفته می‌شود که در افغانستان قبل از این نیز فعالیت‌های گروه‌های سیاسی اکثراً از مراکز علمی آغاز شده است.

چندی قبل زمانیکه معاون والی قندهار از سوی افراد نا معلوم در دانشگاه آن ولایت کشته شد، نگرانی‌ها بیشتر گردید که مخالفین مسلح حتی می‌توانند که در دانشگاه‌ها فعالیت نمایند.

با در نظر داشت وضعیت دانشگاه ننگرهار اکثر کارشناسان و کارمندان رسانه‌ها ابراز نگرانی کرده اند که اگر وضعیت در دانشگاه ننگرهار و شماری از دانشگاه‌های دیگر افغانستان همین‌گونه ادامه یابد، ممکن این مساله به یک چالش عمده دیگر در این کشور مبدل گردد.

به افغانستان نیرو اعزام...

افغانستان پایان داد. حدود ۱۳ هزار نیرو از جمله ۱۰ هزار و ۸۰۰ نیروی امریکایی در سال ۲۰۱۵ در افغانستان خواهند ماند تا نقشی حمایتی را در کشور ایفا کنند.

زمیر کابولوف، فرستاده ویژه ریاست‌جمهوری روسیه به افغانستان در مصاحبه اختصاصی با خبرگزاری شینخوا اعلام کرد: روسیه یا سازمان پیمان امنیت جمعی به هیچ وجه قصد ندارند به افغانستان نیرو اعزام کنند.

وی تصریح کرد: روسیه در وهله نخست باید به فکر امنیت خود باشد. مسکو هیچ برنامه‌ی برای استقرار دوباره نیروهای مرزی خود در امتداد مرزهای افغان-تاجیک ندارد. با این حال، روسیه می‌تواند کمک نظامی فنی در اختیار دوشنبه قرار دهد.

کابولوف هشدار داد، پس از پایان مأموریت ایساف در افغانستان، گروه‌های مسلح از افراطیون از جمله داعش ممکن است اوایل سال ۲۰۱۵ به کشورهای آسیای مرکزی از جمله تاجیکستان، ازبکستان و ترکمنستان سرازیر شوند.

وی گفت، طالبان نیز ممکن است تهدیدهای خود را برای کابل در سال ۲۰۱۵ افزایش دهد. کابولوف همچنین تصریح کرد، به رغم تهدیدهای امنیتی ناشی از افغانستان از جمله قاچاق مواد مخدر، سازمان پیمان امنیت جمعی هیچ دستور کاری برای مقابله با مشکلات داخلی افغانستان ندارد.

وی افزود، سازمان پیمان امنیت جمعی تنها می‌تواند امنیت اعضای خود را تأمین کند.

پاکستانی‌ها به افغانستان می‌دادند.

وضعیت مهاجرین دانگام

بانو هاشمی می‌گوید، وضعیت کسانی که به دلیل درگیری در دانگام، مهاجر شدند بسیار بد است و هیچ نهاد و موسسه خیریه یا دولتی به آنان کمک نکرده است.

او افزود، دولت وحدت ملی حتا برای مهاجرینی که در این جنگ بی‌جا شدند، چند تا خیمه نفرستاده و مردم در شرایط بسیار بدی به سر می‌برند.

حاجی سخی نماینده کنتر نیز می‌گوید، برای مهاجران ولسوالی دانگام حتا مواد غذایی کمک نشده و هیچ کمکی برای بی‌جا شده‌گان از سوی وزارت مهاجرین و سایر موسسات خیریه دولتی و خارجی صورت نگرفته است.

وی تاکید کرد، ما بارها این مساله را در پارلمان مطرح کردیم که برای بی‌جاشده‌گان دانگام کمک کنید و این موضوع را با وزارت مهاجرین نیز مطرح کردیم، اما متأسفانه تاکنون هیچ اقدامی در این خصوص صورت نگرفته است.

مقامات امنیتی می‌گویند، در جریان این درگیری و عملیاتی که نیروهای امنیتی راه‌اندازی کردند، ۱۵۷ طالب مسلح کشته و ۱۲۷ تن دیگر آنان زخمی شده اند.

به گفته مقامات امنیتی افغانستان، نیروهای امنیتی نیز تا کنون در این درگیری چند کشته و دوازده زخمی دادند.

صدها نفر از شورشیان چندی پیش به قریه‌های ولسوالی دانگام ولایت کنتر در شرق کشور حمله کردند که درگیری نیروهای امنیتی با این شورشیان تاکنون همچنان ادامه دارد.

گفته می‌شود که باشندگان ولسوالی دانگام نیز به دنبال این حمله برعلیه طالبان مسلح دست به قیام زدند.

ولایت کنتر در شرق کشور از ولایت‌های نا امن کشور به شمار می‌رود که به دلیل هم مرز بودن با پاکستان، همواره ولسوالی‌های این ولایت شاهد حملات شورشیان بوده است.

کابینه با عبدالله عبدالله رییس اجرایی دیدار کرد و آقای عبدالله گفت که رییس‌جمهور تاهنوز بر سر معرفی دو نامزد وزیر توافق کرده است.

آقای عبدالله خاطر نشان کرد که از جانب تیم وی لیست نامزد وزرای کابینه نهایی شده است.

به همین منظور، هیأت مجلس قرار است تا چند روز دیگر با آقای غنی نیز دیدار خواهد کرد.

هم اکنون، حدود ۱۰۰ روز از تشکیل حکومت وحدت ملی گذشته و معرفی کابینه تاهنوز حل نشده باقی مانده است.

به تولید مواد مخدر می‌زند، به پنجه قانون سپرده شوند».

همچنین هاورن رشید شیرزاد، سرپرست وزارت مبارزه علیه مواد مخدر در این زمینه گفت: «ما بیشتر قاچاقبران بزرگ را مورد هدف قرار می‌دهیم تا در امر مبارزه علیه مواد مخدر دست آوردهای خوبی داشته باشیم».

آقای شیرزاد اظهار داشت: «در ۴۱ ولسوالی ۹۲ درصد تریاک کشت می‌شود و در ۳۵ ولسوالی دیگر به دلیل نامنی، فروش مواد مخدر به سطح بالا رسیده است».

کارشناسان امور بر این باورند که پدیده مواد مخدر معلول ساختارهای فرهنگی، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و عرصه‌های بین‌المللی و منطقه‌ی است. تا زمانی که دلایل و علل آن مشخص نشود از این پدیده شوم در کشور جلوگیری نمی‌شود.

افشای نقش ارتش آلمان در کشتار هدفمند افغانستان

می‌خواست با وی به عنوان «هدف اولویت‌دار» رفتار شود. درباره سایر شبه‌نظامیان نیز خصوصا در این نشست گفته شد که حذف نام آنها از لیست کشتار «غیرعقلانه» است. روزنامه بیلد در ادامه گزارش داد که آژانس اطلاعات خارجی آلمان (BND) آن را تایید کرده بود و آنها را تهدید فوری و بالقوه محسوب می‌کرد. بیلد همچنین گزارش داد، آژانس اطلاعات آلمان تایید کرده است که اطلاعاتی که از افراد جمع‌آوری می‌شود را می‌توان در صورت تهدید بالقوه یا خطر فوری، در کشتارهای هدفمند استفاده کرد. نشریه آلمانی مذکور با استناد به گزارشی محرمانه از اوت ۲۰۱۱ درباره قاری یوسف، رهبر طالبان گفت: برای این منظور استفاده از نیروی مرگبار تنها در صورتی مجاز است که یک تهدید قریب‌الوقوع و یا حمله‌ای در حال حاضر وجود داشته باشد. بر اساس گزارش، آژانس اطلاعات خارجی آلمان گفته است که از شماره تلفن‌های به اشتراک گذاشته شده می‌توان برای مشخص کردن مکان قاری یوسف استفاده کرد.

گزارش روزنامه آلمانی بیلد فاش کرد، نقش نظامیان آلمانی در کشتارهای هدفمند افغانستان بیش از آن چیزی است که پیشتر تصور می‌شد. این نشریه مدعی شد که فرمانده سابق آلمان در انتخاب اهداف نقش داشته است. روزنامه «بیلد» با استناد به اسناد محرمانه ارتش آلمان گزارشی داد: جنرال مارکوس کنایپ فرمانده سابق آلمان، شخصا در انتخاب شبه‌نظامیان برای لیست کشتار مشارکت داشته است. طبق این گزارش، جداول سازمان‌یافته نشان می‌دهد که مکان‌هایی موسوم به زندان حمایت از هدف در مقرهای آلمان در مزار شریف مستقر بوده است. بنا بر این گزارش، هدف از اقدامات آنها جمع‌آوری اطلاعات برای انتخاب اهداف مشخص بوده است. به گفته بیلد، از سربازان خواسته می‌شد در زمانی که جنرال کنایپ فرمانده نیروهای ایساف در این منطقه شمالی بود، پرونده هدف ایجاد کرده و آن را به کنایپ تحویل دهند. نشریه مذکور با اشاره به اسناد یکی از نشست‌ها گفت، این فرمانده سابق آلمان در نشست می ۲۰۱۱ بازداشت یک مظنون شبه‌نظامی به نام «قاری حافظ» را خواسته بود و

جنگ افغانستان هند...

ناممکن است هندوستان ادعای صلح خواهی پاکستان را باور کند. پارتاساراتی گفت: «آنچه آقای شریف می‌گوید ما را قناعت نمی‌دهد، عملی که او انجام می‌دهد ما را قانع خواهد ساخت.» او گفت که انتظار دارد تا پاکستان تروریست‌های شبکه حقانی، طالبان افغانستان و لشکر طیبه را که ادعا می‌شود مسئول حملات مومبئی اند، به محکمه بکشاند. این درحالی است که نخست وزیر پاکستان، مشکلات دیگری دارد که به آن بپردازد. خروج ناتو از افغانستان نخست وزیر پاکستان با چالش‌هایی ناشی از یک جنبش مسور ضدحکومتی و همچنان شک و تردید در مورد اینکه حکومت بتواند دستگاه امنیتی خودش را کنترل کند، رو به رو می‌باشد. همچنان فکر می‌شود که اسلام آباد از آن ترس دارد که مبادا با خروج نیروهای ناتو از افغانستان، دهلی جدید نفوذش را در مرزهای غربی پاکستان توسعه دهد. سولهریا معتقد است که جنگ افغانستان به هندوستان و پاکستان مجال نمی‌دهد که در صلح زندگی کنند: «روابط کابل با هندوستان دوستانه تر می‌باشد، در حالی که پاکستان به حمایتش از طالبان ادامه دهد، چنانکه اکنون مقامات پاکستانی قبول کرده اند. پاکستان آرزو

آیساف تنها زنان و کودکان...

ایساف تنها زنان و کودکان و افراد سالخورده را غیرنظامی حساب می‌کردند. یکی از افسران ایساف در گفت‌وگو با ایشینگل تصریح کرد: زمانی که ما می‌دانستیم تلفات غیرنظامی بالای ۱۰ تن است، فرماندهی ایساف در کابل درباره اینکه عملیات توجیه دارد یا خیر، تصمیم می‌گرفت. جنرال پتریوس در اگست ۲۰۱۰ در جمع دیپلمات‌ها در کابل گفته بود که دست‌کم ۳۳۵ فرمانده شبه‌نظامی تنها ظرف سه ماه کشته شده‌اند که به طور متوسط چهارشنبه نظامی سه روز می‌شد. یکی از اسناد نشان می‌دهد، «جنگ با ترور» شامل «جنگ با مواد مخدر» نیز بود و طبق برآورد آژانس امنیت ملی آمریکا طالبان سالیانه ۳۰۰ میلیون دلار از تجارت مواد مخدر درآمد داشت. آنها، قاچاقچیان را نیز به عنوان فرماندهان فعال شبه‌نظامی حساب کرده‌اند.

دارد، این سناریو را تغییر بدهد و یک بار دیگر افغانستان را حیاط خلوت سیاسی اش گرداند. پارتاساراتی می‌گوید، تا جایی که به هندوستان مربوط است، این کشور پاکستان را زیر فشار قرار می‌دهد تا علیه تروریست‌هایی اقدام کند که به هندوستان حمله می‌کنند: «ما می‌خواهیم این اوضاع تغییر کند، اما اوضاع تا زمانی نمی‌تواند تغییر کند که پاکستان بین تروریست‌هایی که خودش را هدف قرار می‌دهند و تروریست‌هایی که افغانستان و هندوستان را از درون خاک پاکستان هدف قرار می‌دهند، فرق قایل شود.» عبدال آغا، خبرنگار مقیم اسلام آباد می‌گوید که پاکستان و هندوستان باید دخالت بیجا در افغانستان را متوقف گردانند، دوباره گفتگوهای جامع صلح را روی موضوعات منازعه برانگیز شروع کنند، تجارت را از سرگیرند و به تماس‌های فزاینده مردم با مردم در دو سوی مرز اجازه بدهند. آغا گفت: «این به اسلام آباد و دهلی جدید تعلق دارد که می‌خواهند ۲۰۱۵ سال خوبی باشد یا سال بد. آن‌ها می‌توانند به جنگ نیابتی طولانی و بیپرده در افغانستان بپردازند و به تبادل آتش در امتداد مرز کشمیر ادامه دهند. این همه منطقه را بی ثبات می‌گرداند. تنها کسانی که از این سناریو سود می‌برند، افراط‌گرایان اند.»

ایساف تنها زنان و کودکان و افراد سالخورده را غیرنظامی حساب می‌کردند. یکی از افسران ایساف در گفت‌وگو با ایشینگل تصریح کرد: زمانی که ما می‌دانستیم تلفات غیرنظامی بالای ۱۰ تن است، فرماندهی ایساف در کابل درباره اینکه عملیات توجیه دارد یا خیر، تصمیم می‌گرفت. جنرال پتریوس در اگست ۲۰۱۰ در جمع دیپلمات‌ها در کابل گفته بود که دست‌کم ۳۳۵ فرمانده شبه‌نظامی تنها ظرف سه ماه کشته شده‌اند که به طور متوسط چهارشنبه نظامی سه روز می‌شد. یکی از اسناد نشان می‌دهد، «جنگ با ترور» شامل «جنگ با مواد مخدر» نیز بود و طبق برآورد آژانس امنیت ملی آمریکا طالبان سالیانه ۳۰۰ میلیون دلار از تجارت مواد مخدر درآمد داشت. آنها، قاچاقچیان را نیز به عنوان فرماندهان فعال شبه‌نظامی حساب کرده‌اند.

آخرین جایزه سال ۲۰۱۴ برای کریس رونالدو

کریستیانو رونالدو روز گذشته در دومی جایزه گلوب ساکر که به بهترین بازیکن سال اهدا می‌شود را دریافت خواهد کرد. کریستیانو رونالدو ستاره پرتغالی رئال مادرید روز گذشته در دومی جایزه گلوب ساکر که به بهترین بازیکن سال اهدا می‌شود را دریافت خواهد نمود. در رای‌گیری به عمل آمده بین ۱۰ فوتبالیست سرشناس دنیا، کریس توانست آرای بیشتری در مقایسه با مسی کسب کند و دیروز آخرین جایزه‌اش در سال ۲۰۱۴ را دریافت خواهد نمود. او این هفته در دومی به استراحت پرداخت.

بارسا در سال ۲۰۱۵ حق خرید بازیکن جدید ندارد

بارسلونا با رد درخواستش برای بخشش یا کاهش محرومیت از شرکت در خرید و فروش بازیکن مواجه شد و بدین ترتیب نمی‌تواند در سال آینده هیچ بازیکنی را بخرد. باشگاه بارسلونا در سال ۲۰۱۵ نمی‌تواند هیچ بازیکنی را جذب کند. این خبر در پی رد شدن درخواست بخشش آنها در دادگاه حکمیت ورزش مطرح شد و بدین ترتیب آبی و اناری‌ها در دو پنجره نقل و انتقالات سال ۲۰۱۵ نمی‌توانند هیچ بازیکن جدیدی را به ترکیب خود اضافه کنند. محرومیت بارسلونا از سوی فیفا اعلام شده است. این محرومیت در پی خرید بازیکنی زیر سن قانونی در خارج از کشور اسپانیا وضع شده که درخواست بخشش یا کاهش آن نیز توسط دادگاه رد شد. در بیانیه‌ای که در این زمینه منتشر شده آمده: «دادگاه حکمیت ورزش درخواست باشگاه بارسلونا برای بخشش و یا کاهش محرومیت آنها در خرید بازیکن جدید را رد می‌کند.» قرار بود بارسلونا در تابستان گذشته هم نتواند بازیکن جدیدی را به خدمت بگیرد اما اعتراض آنها به این حکم و تقاضای بررسی مجدد آن به سران باشگاه اجازه داد تا در فصل نقل و انتقال‌های تابستانی بتوانند لوئیس سوارس، ایوان راکیتیچ و آلن هیلویوچ را به تیمشان بیاورند.

اینیستا: دوباره مرا در اوج خواهید دید

خود و تیمش پیش‌بینی می‌کند. او در گفت‌وگو با نشریه اسپورت کاتالونیا اظهار داشت: جام‌های قهرمانی چیزی است که هیچکس نمی‌تواند وعده‌اش را بدهد، چون شما هرگز نمی‌دانید که چه اتفاقاتی قرار است برای شما رخ دهد اما چیزی که من می‌توانم بگویم این است که هواداران می‌توانند به این تیم اعتماد داشته باشند و اینکه بارسلونا این پتانسیل را دارد که تا پایان فصل برای کسب عناوین مختلف مبارزه کند. اینیستا افزود: اینکه سال ۲۰۱۴ بنا به دلایل فراوانی بهترین فصل دوران بازیگری من نبود حقیقت دارد اما من اکنون مشکلی ندارم و می‌خواهم به پیشرفتم ادامه دهم تا به جایگاهی قابل قبول برسم و مدت‌ها در آن بازی کنم. هافبک اسپانیایی بارسلونا که در سال ۲۰۱۴ سی ساله شد، درباره وضعیت خود عنوان کرد: من به مصدومیتی دچار شدم که مرا برای یک ماه از میدان دور کرد. گاهی اوقات شرایط طوری پیش می‌رود که شما آنطور که می‌خواهید نتیجه نمی‌گیرید. مسئله ۳۰ ساله شدن من و پنج سال مسن‌تر شدنم نسبت به سال ۲۰۰۹ نیست بلکه پای احساسات در میان است و اینکه شما بتوانید با آن حس که می‌خواهید بازی کنید. اگر من برای ارتقای عملکردم نسبت به گذشته انگیزه نداشته‌ام، خانه‌نشین می‌شدم. من اطمینان دارم که بهترین بازی‌های اینیستا را از این به بعد خواهید دید.

Mandegar

جنگ افغانستان

هند و پاکستان را مجال نمی‌دهد به آشتی برسند

قطع شده بودند.

تاریخ دشمنی

این دو کشور، پس از کسب استقلال از بریتانیا در سال ۱۹۴۷ از هم جدا شدند و در خلال شصت سال، سه بار جنگ های کاملی باهم داشته اند و درگیر چندین مناقشه بر سر قلمرو اند که از آن جمله کشمیر قابل ذکر می باشد.

و کمتر از دو ماه پس از ملاقات تاریخی نخست وزیر نواز شریف و مودی در دهلی جدید، اردوهای این دو کشور مجهز با اسلحه اتومی در آسیای جنوبی، در امتداد مرز کشمیر با هم تبادل آتش کردند. در فاصله بسیار کوتاهی اوضاع به حالت قبلی برگشت.

فاروق سولهریا، خبرنگار و پژوهشگر مقیم لندن گفت: «هرگز یک پروسه صلح واقعی بین هندوستان و پاکستان وجود نداشته است. برای مدت کوتاهی تنها «فروش» احساسات و تنش ها بوده است. چنین امری از سال ۱۹۴۷ به اینسو اتفاق افتاده است.»

تروریست ها در پاکستان

مادامی که منازعه کشمیر دوباره عود می کند، برای نواز شریف پرداختن به پروسه صلح با هندوستان مشکل می گردد. اسلام آباد می بایست خطر عظیمی را درک کند که تروریسم در درون پاکستان به وجود آورده است. در ۱۶ دسمبر افراد مسلح طالبان مکتبی را در پیشاور مورد حمله قرار دادند و تقریباً ۱۵۰ طفل و مسئولان این مکتب را در خلال پنج ساعت کشتند. همدردی هندوستان به زودی با یک دقیقه سکوت در پارلمان و مکاتب هند به احترام قربانیان ابراز شد، اما جی. پارتاساراتی، سفیر اسبق هندوستان در اسلام آباد و مبصر سیاسی به دویچه وله گفت: «هنوز هندوستان متقاعد نشده است که پاکستان به یک پیکار گسترده علیه تروریسم اقدام کرده است.»

پارتاساراتی گفت که حکومت هندوستان هنوز به این عقیده است که پاکستان تنها آن تروریست هایی را هدف قرار می دهد که علیه ماشین دولتی خودش می جنگند. اشارت وی به عاملان و طراحان حملات بر مومبئی در سال ۲۰۰۸ می باشد که در اثر آن ۱۶۰ انسان کشته شدند و هندوستان مدعی است پاکستان علیه آنها کاری نمی کند.

به زودی پس از حملات ۱۶ دسمبر، یک محکمه پاکستانی ذکی الرحمان لکھوی متهم ادعا شده در طراحی حملات ۲۰۰۸ مومبئی را آزاد کرد. پارتاساراتی می گوید تا زمانی که طراحان حملات مومبئی آزاد باشند...

ادامه صفحه ۷

انتخاب ناریندرا مودی به حیث نخست وزیر هندوستان منجر به یک سلسله انتظارات در مورد یک راه حل دیپلماتیک پایدار با پاکستان شد، اما این دو کشور هنوز هم مصروف بازی متهم سازی متقابل اند و رسیدن به سازش ناممکن به نظر می رسد.

هنگامی که حزب بهارتیا جنتای ناریندرا مودی در ماه می انتخابات پارلمانی هندوستان را با یک اکثریت قاطع برد، بسیاری هندوستانی ها، با قبول وعده های انتخاباتی مودی سرشار از خوشی بودند و امیدوار بودند که این حکومت با اکثریت مطلق که دارد، برای کشور ثبات مورد نیاز را تامین کند.

بنابراین، با وجود ادعای دست داشتن مودی در شورش های سال ۲۰۰۲ در گجرات، که در نتیجه آن ۱۰۰۰ نفر که اکثراً مسلمانان بودند کشته شدند، پاکستان نیز که نیاز به ثبات داشت تصمیم گرفت تا طریق عملی دیپلوماسی را انتخاب کند.

اقدام اول را مودی انجام داد. او از شریف دعوت نمود تا در مراسم ادای سوگند وفاداری اش در دهلی جدید شرکت کند. شریف تصمیم گرفت تا به این افاده دوستانه مودی، پاسخ متقابل دهد و با «پیام صلح» در ۲۶ می به هندوستان رفت. کارشناسان می گفتند که این یک گام بیسابقه توسط یک رهبر پاکستان است که با یک ناسیونالیست هندو مانند مودی، در چنان سطح عالی داخل مرزها شده است.

سارا هیس، مسئول بنیاد آلمانی فریدریش ایبرت در هندوستان، به دویچه وله گفت: «امیدهای زیادی به بهبود روابط دو جانبه بین هندوستان و پاکستان با آغاز تازه یک حکومت جدید وجود داشت. پیش از آنکه نخست وزیر مودی به قدرت برسد، مناسبات بین دو کشور همسایه مانند همیشه در سطح پایین بود، زیرا همه پروسه های دوجانبه

کرزی:

جنگ غرب در افغانستان اشتباه بود

رییس جمهوری سابق افغانستان از نقش نیروهای ناتو و امریکا در جنگ با تروریسم طی ۱۳ سال گذشته انتقاد کرد.

حامد کرزی، رییس جمهوری سابق افغانستان از تصمیم ناتو و امریکا برای پایان دادن به نقش رزمی در کشورش استقبال کرد و گفت که بارها از نیروهای ائتلاف تحت رهبری ناتو خواسته بود که اصلاحاتی را در رویکردشان در جنگ با تروریسم داشته باشند.

کرزی گفت که با توجه به جغرافیای جنگ و شیوه های عملیاتی، نیروهای امریکا و ناتو در جنگی نامناسب علیه تروریسم مشارکت داشتند. وی ابراز امیدواری کرد که با پایان عملیات جنگی ناتو و امریکا، جامعه بین الملل درخواست های مردم افغانستان را برای تجهیز کامل نیروهای امنیت ملی کشورش بپذیرد.

کرزی همچنین بر اتخاذ تدابیری برای پیشگیری از تلفات غیرنظامی تاکید کرد تا حادثه یی مشابه مرکز ولایت لوگر که در جریان آن سه غیرنظامی در حمله هوایی کشته شدند، تکرار نشود.

امریکا و ناتو پس از ۱۳ سال جنگ در افغانستان، روز یکشنبه رسماً به ماموریت نظامی خود در کشور پایان دادند و مسوولیت ها به نیروهای

داخلی واگذار شد. با وجود پایان ماموریت جنگی ناتو و امریکا، تعدادی از نیروها برای آموزش و مشاوره به نیروهای امنیتی کشور باقی خواهند ماند و عملیات آنها از اول جنوری آغاز می شود.

رییس جمهوری سابق افغانستان با صدور بیانه یی در انتقاد از روش جنگی ناتو تاکید کرد: نیروهای غربی در جای اشتباه و به روش اشتباه جنگیده اند. من همواره از جامعه جهانی درخواست می کردم تا پناهگاه های امن تروریست ها را هدف بگیرند.

این پناهگاه ها در داخل روستاهای افغانستان نبود بلکه در خارج از مرزها بود. جامعه جهانی باید با تجهیز مدرن از نیروهای داخلی حمایت کند. من امیدوارم که با پایان عملیات نظامی ناتو تعداد تلفات غیرنظامیان کشورم کاسته شود.

آیساف تنها زنان و کودکان و افراد سالخورده را

غیر نظامی می دانست

اهداف مشروع خود قرار داده بودند و به این ترتیب جان غیرنظامیان به خطر انداخته شد. به گزارش پایگاه خبری شبکه راشاتودی، آرشیف اطلاعات ادوارد اسنودن، مقطع کار سابق آژانس امنیت ملی امریکا که توسط اسپیکل بررسی شده نشان می دهد که ائتلاف بین المللی غرب در افغانستان لیست «کشتارهای هدفمند» در این کشور داشت. اسناد اسنودن متعلق به آژانس امنیت ملی امریکا، ستاد اطلاعاتی انگلیس و نیروهای ایساف...
ادامه صفحه ۷

نشریه آلمانی اسپیکل با انتشار گزارشی فاش کرد، نیروهای ناتو در افغانستان شبه نظامیان رده پایین و قاچاقچیان مواد مخدر را در لیست

Mandegar

Mandegar Daily News paper
روزنامه صبح افغانستان

ماندگار

به اطلاع عموم خواننده گان و علاقه مندان روزنامه ماندگار رسانیده می شود که با آغاز سال نو میلادی، توزیع رایگان این روزنامه پایان می یابد. بنابراین از کلیه اشخاص، نهادها و اداراتی که هم چنان علاقه مند این رسانه نوشتاری هستند، درخواست می شود که به اداره روزنامه ماندگار مراجعه و فرم اشتراک دریافت کنند تا از این پس این روزنامه را درب منزل یا دفتر کاری خویش تحویل بگیرند.

روزنامه ماندگار بازرگانی و تبلیغاتی شما را می پذیرد					
تصفه اول	تصفه آخر	تصفه داخلی	تصفه داخلی	تصفه داخلی	تصفه داخلی
350\$	250\$	150\$	400\$	200\$	100\$

روزنامه ماندگار برای سال آینده میلادی و خورشیدی مشترک می پذیرد		
پسرای دفاتر	دفاتر خارجی	برای دانشجویان و استادان دانشگاه
یک ساله - ۵۰۰۰ افغانی	یک ساله - ۴۰۰۰ دلار	یک ساله - ۳۰۰۰ افغانی

حساب بفر روزنامه ماندگار در موبند بانک: Mandegar daily Bank Account in Maiwand- Bank: 1001201077988
برای اشتراک در روزنامه با این شمارهها به تماس شوید: ۰۷۷۶۹۳۰۵۶۵ - ۰۷۸۴۳۰۱۶۴۰

برای نشر اعلانات تان به این شمارهها تماس بگیرید: ۰۷۷۶۹۳۰۵۶۵ - ۰۷۸۴۳۰۱۶۴۰